

בש"פ 5038/21 - מדינת ישראל נגד אברהמים שאהין, מוניר אלעסווי

בבית המשפט העליון

בש"פ 5038/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. אברהמים שאהין
2. מוניר אלעסווי

בקשה שיטית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
תפ"ח 20142-08-19 בבית המשפט המחוזי בבאר
שבע

תאריך הישיבה: י"ב באב התשפ"א (21.7.2021)

בשם המבקשת: עו"ד ענת גרינבאום
בשם המשיב 1: עו"ד ניל סיימון
בשם המשיב 2: עו"ד אורי בן נתן

החלטה

בקשה שיטית להארכת מעצרו של המשיב 1 ולהארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 2 מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 30.7.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 20142-08-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

1. פרטי האישום המיוחס למשיב 1 פורטו בהחלטות בית משפט זה (ראו בש"פ 288/21 מדינת ישראל נ'

שאהין (27.1.2021) ובש"פ 2561/21 מדינת ישראל נ' שאהין (22.4.2021). בקצרה, למשיב 1 מיוחסות עבירות רצח, השמדת ראיה והחזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית, לפי הוראות סעיפים 300(א)(2) ו-242 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בהתאמה.

2. בבקשה, פירטה המבקשת את השתלשלות ההליכים מאז הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים. בתמצית, עדכנה המבקשת כי פרשת התביעה הסתיימה, וכי נקבעו מועדים לפרשת ההגנה וכן מועד תזכורת לשם בחינת האפשרות להשיב לדוכן העדים את אחד העדים, לבקשת ההגנה. מועדים אלה נקבעו לחודשים ספטמבר, אוקטובר ונובמבר. לעמדת המבקשת, עבירת הרצח המיוחסת למשיב, בפרט נוכח התכנון המפורט והמתוכנן, מלמדת על המסוכנות הנשקפת ממנו. כן מודגש כי קיים חשש אינהרנטי משיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי שפיטה, וזאת בפרט בהינתן שהמשיב 1 כבר ניסה לשבש את החקירה כאשר שרף את הרכב ששימש לביצוע הרצח בגינו הוא עומד לדין.

3. בדיון בפניי, שנערך ביום 21.7.2021, חזרה באת כוח המבקשת על עיקרי הבקשה. היא הדגישה כי פרשת ההגנה אמורה הייתה להתחיל, אך ההגנה ביקשה לדחותה. בא כוח המשיב 1 טען מנגד כי לאור התמשכות ההליכים ראוי לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר לצורך בחינת אפשרות מעצרו באיזוק אלקטרוני, בדומה לעניינו של המשיב 2. בין היתר, נטען כי עד התביעה המרכזי מילא פיו מים בדיונים ועדותו הוגשה על דרך של אמרת עד מחוץ לבית המשפט באמצעות סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. עוד נטען כי התביעה לא עשתה די על מנת שעד זה יעיד עדות של ממש בבית המשפט וכי יתר עדי התביעה היו עדים טכניים באופיים. בנסיבות אלה, ומשתלוייה בקשה להשיב את עד התביעה המרכזי לדוכן העדים, טען בא כוח המשיב 1 כי המועדים הקבועים לפרשת ההגנה אינם רלוונטיים.

4. יוער, כי במהלך הדיון, הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב 2 באיזוק אלקטרוני לתקופה של 90 ימים, וזאת לאור הסכמת בא כוחו. כן הובהר כי ככל שלמשיב 2 בקשה לעניין פתיחת חלונות התאווררות, יפנה בבקשה מתאימה לבית המשפט המוסמך.

5. לאחר עיון בבקשה ונספחיה, ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל אף ביחס למשיב 1.

6. עבירת הרצח המיוחסת למשיב 1 מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי הוראות סעיף 21(א)(ג)(1) לחוק המעצרים. משכך, אין מקום להורות על מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני מבלי שהוצגו טעמים מיוחדים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה או נסיבות המיוחדות של הנאשם, וזאת לפי סעיף 22(ב) לחוק המעצרים. לא מצאתי כי הוצגו נימוקים המצדיקים שחרורו של המשיב 1, הנאשם כאמור ברצח, ממעצר מאחורי סורג ובריח. בכך די כדי להורות על המשך מעצרו.

7. נתתי דעתי לחשיבות האיזון בין זכותו של המשיב 1 לחירות ובין אינטרס השמירה על שלום הציבור ובטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. שוכנעתי כי במקרה זה מתקדם ההליך העיקרי בקצב מניח את הדעת, וכי ישנה הצדקה להשארת המשיב 1 במעצר. לא מצאתי ממש בטענתו של בא כוח המשיב 1 כלפי התנהלות המבקשת כמו גם בטענה כי יש לנהוג בעניינו של המשיב 1 כבעניינו של המשיב 2, בשל השוני המהותי הקיים בין חלקו של המשיב 1

עמוד 2

לחלקו של המשיב 2 בעבירת הרצח.

8. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב 1, וכן על הארכת מעצרו של המשיב 2 באיזוק אלקטרוני, לתשעים ימים מיום 30.7.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 20142-08-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באב התשפ"א (25.7.2021).

ש ו פ ט
